

у насъ, чиито резултати ще бждатъ отъ особенъ интересъ за науката.

Семейното положение на населението въ Българското царство се вижда въ следнитѣ числа: на 31. XII 1920 год. е имало 1,344,258 неомженени мъже и 1,207,192 неомжжени жени, всичко 2,551,450 души, които съставлятъ 52·64% отъ цѣлото население. Въ този брой на неомженени и неомжжени влизатъ ненавършилитѣ 20 години 1,151,085 момци и 1,097,567 девизи, а въ тѣхния брой числото на ненавършилитѣ 15 години е 898,393 момчета и 857,074 момичета. — Броятъ на ожененитѣ мъже е билъ 990,390, а на омжженитѣ жени — 1,006,877, всичко 1,977,267 задомени, които съставлятъ 41·21% отъ цѣлото население. — Числото на овдовѣлитѣ мъже е било 82,655, а — на овдовѣлитѣ жени — 208,641, всичко 291,296 вдовци и вдовици, равни на 6·01% отъ населението. Тѣзи числа показватъ, че има повече жени вдовици (8·62%) отъ мъже вдовци (3·42%), или че смъртността между жененитѣ мъже е по-голѣма отъ тази на омжженитѣ жени и че обикновено женитѣ по-често преживѣватъ сеитѣ мъже. — Въ последнитѣ години се наблюдава едно нарастване броя на разведенитѣ мъже и жени: на 31 XII. 1920 г. е имало 2428 разведени мъже и 3,318 разведени жени, всичко 5,746 души (= 0·12%).

Разгледано пкъ семейното положение на лицата отъ мъжки и женски полъ по окрѣзи, се установява следното: а) най-много неженени лица е имало въ Кюстендилски окрѣзъ (54·64%) и въ гр. София (54·35%), а най-малко — въ Петрички и Ст.-Загорски окрѣзи (50·61 и 50·79%); б) най-много оженени лица е имало въ Русенски и Шуменски окрѣзи (42·91 и 42·90%), а най-малко въ София и Софийски окрѣзъ (38·77 и 39·70%); в) най-много овдовѣли лица е имало въ Пашмаклийски и Мاستънлийски окрѣзи (9·02 и 8·18%), а най-малко — въ Шуменски и Русенски окрѣзи (5·05 и 5·22%); г) най-много разведени лица е имало въ София, Софийски и Варненски окрѣзи (0·36 и по 0·16%), а най-малко — въ Кюстендилски и Плѣвенски окрѣзи (0·07 и 0·09%).

Разпредѣлението на населението по *домакинства* показва, че и въ това отношение става една промѣна въ начина на живѣянето на жителитѣ въ Българ-

ското царство. До като по-рано много-членнитѣ семейства бѣха нѣщо обикновено въ българскитѣ градове и села, сега тѣ ставатъ отъ година на година по-малко на брой. Даннитѣ отъ преброяването на 31. XII. 1920 г. показватъ следното: а) едночленни домакинства е имало най-много въ Софийския и Пловдивски окрѣзи (11,479 и 5073) и въ София (8870); б) домакинства съ 2, 3 или 4 члена е имало най-много въ Софийски, Старо-Загорски и Пловдивски окрѣзи (39,375; 38,980 и 37,844); в) домакинства съ 5 до 9 члена е имало най-много въ Старо-Загорски, Софийски, Пловдивски и Търновски окрѣзи (53,360; 48,251; 47,627 и 46,461) и г) домакинства съ 10 и повече членове е имало най-много въ Старо-Загорски, Софийски, Врачански, Търновски и Плѣвенски окрѣзи (6,848; 6,693; 6,536; 6,151 и 6,118). Срѣдно на едно домакинство сж се падали най-много членове въ Врачанския (по 6·16 души), Видинския (6·02) и Кюстендилския (5·94) окрѣзи, а — най-малко въ гр. София (3·73), Пашмаклийския (4·29) и Мастънлийски (4·68) окрѣзи.

Много важни сж даннитѣ за разпредѣлението на населението по народностъ и матеренъ езикъ. Тѣхното проучване ще се направи отъ другъ сътрудникъ на тази книга и затова азъ ще се огранича съ най-общитѣ числа. Споредъ даннитѣ отъ преброяването, извършено на 31. XII. 1920 г., въ Царството живѣятъ лица, които по *народностъ* се разпредѣлятъ така: 1. българи — 3,947,657 или 81·56%; 2. помаци (българи-мохамедани) — 88,399 (1·82%), всичко българи — 4,036,066 = 83·23%; 3. турци — 520,339 = 10·73%; 4. цигани — 98,451 = 2·03%; 5. ромъни — 57,312 = 1·18%; 6. евреи — 43,209 = 0·89%; 7. гърци — 42,074 = 0·87% и 8. арменци — 11,509 = 0·24%; следъ тѣзи народности се редятъ: руси — 9,080, каракачани — 6,412, татари — 4,905, гагаузи — 3669, нѣмци — 2455, подиръ които съ по-малко отъ 2,000 души идатъ: чехи, албанци, словаци, цинцари и сърби, а съ по-малко отъ 1000 души сж представени народноститѣ: маджари, италианци, французи, хървати, поляци, англичани, словинци, белгийци, швейцарци, караманлии, калмуци и други (славяни 209 и неславяни 257 души).

Числото на българитѣ е расло постепенно, или че *обългаряването* на дър-